

Už nebude nic /Is that all there is/

Iveta Bartošová

"Vzpomínám si, když jsem byla malá holka
náš dům náhle vzplanul. Nezapomenu jak mě můj táta zvedl
a nesl mě v náručí ven, když hořící dům se bortil a padal.
Pak jsem stála, třásla se zimou a strachem
a celý svět byl v plamenech. A pak bylo po všem.
Řekla jsem si: už nebude nic s tím ohněm?"

Už nebude nic
Nepřidá nic víc
Víc nesvede přátelé
Tak pojďme tančit
A trochu se máť
Ať máme bál
Není dál nic víc

"A když mi bylo dvanáct, táta mě vzal do cirkusu.
To byla nádhera! Směšný klaun a velký slon
a medvědi a překrásná Paní v růžovém na visuté hrazdě.
A já tam seděla, čekala, měla pocit, že něco mi mizí.
A když bylo po všem, řekla jsem si:
už nebude nic v tom cirkuse?"

Už nebude nic
Nepřidá nic víc
Víc nesvede přátelé
Tak pojďme tančit
A trochu se máť
Ať máme bál
Není dál nic víc

"A pak přišla láska. Byl to ten nejhezčí kluk na světě.
Chodil se mnou okolo řeky a trhal mi kytky
a díval se mi do očí. Byli jsme tak zamilovaní.
A pak jednou odešel pryč, myslela jsem, že umřu.
Tak jak to, že žiju, jak to že dál žiju?
Řekla jsem si už nebude nic s touhle láskou."

Už nebude nic
Nepřidá nic víc
Víc nesvede přátelé
Tak pojďme

"Já vím, co si o mě musíte říct.
Tak takhle ona všechno cítí. Proč to tedy neskončí?
Ó ne! Né já! Já ještě nejsem připravena
na to poslední zklamání. Neboť vím, tak jistě,
jako že stojím před vámi,
že až přijde ten můj čas se vším loučit,
Tiše se zvednu a řeknu o životě:"

Už nebude nic
Nepřidá nic víc
Víc nesvede přátelé
Tak pojďme tančit
A trochu se máť
Ať máme bál
Není dál nic víc